

[Svend Aage Jensby]

Jeg har ikke bemærkninger til procesmåden. Det, der er nævnt, er af teknisk karakter, domsmænds medvirken ændres jo ikke.

Jeg kan således sige, at dette forslag lægger op til en hurtigere sagsbehandling, og det kan vi støtte. Det skylder vi de tiltalte og ikke mindst ofrene for forbrydelser.

Jeg kan sige allerede nu, at Venstre med stor begejstring ser frem til, at justitsministeren, som bebudet i bemærkningerne, senere vil fremsætte lovforslag om, at der i landsretten kun skal medvirke 2 dommere. Det forslag støtter vi, idet det vil nedsætte sagsbehandlingstiden betydeligt, og ifølge de forhold, der er anført i bemærkningerne, er der ikke retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved det.

Jeg kan således støtte lovforslaget.

Ebba Strange (SF):

De ændringer til retsplejeloven, vi behandler i dag, bygger på et lovændringsforslag, der er fremsat af et enigt Retsplejeråd. Overordnet kan vi i SF støtte de foreslåede ændringer, og jeg skal komme med nogle bemærkninger til dele af dem.

Først vil jeg sige, at det er velgørende at se, at både sprog og opbygning er langt lettere at forstå for almindelige mennesker, der ikke er jurister; alene derfor burde vi ændre vores lovgivning en gang imellem. Desuden indeholder ændringsforslagene nogle forenklinger i strukturen, som vi i SF tror kan gennemføres, uden at det går ud over den grundlæggende retssikkerhed.

Med hensyn til anklagemyndighedens struktur synes den foreslåede forenkling at være logisk og acceptabel. Som et kuriosum vil jeg sige, at justitsministeren jo i forvejen nærmest har afskaffet sig selv som fjerde klageinstans. Jeg mindes aldrig at have set en sag, hvor justitsministeren ikke helt har kunnet henholde sig til, hvad Rigsadvokaten sagde. Så det er rimeligt nok.

Men vi skal selvfølgelig sørge for, at når en sag ender hos Statsadvokaturen som sidste klageinstans, at der så alligevel er en overordnet landsdækkende sammenhæng i de svar, der kommer. Måske kan problemet løses gennem det tilsyn, de udformninger af retningslinier og formidling af information, som Rigsadvokaten har pligt til at give til statsadvokaterne. Det vi kan diskutere i Retsudvalget.

Ligesom fru Dorte Bennedsen har jeg i princippet lidt sympati for en 4-måneders-frist, men vi må i så fald være sikre på, at sagerne så også kan klares inden for denne 4-måneders-frist.

Med hensyn til den saglige kompetence sker der, så vidt vi kan vurdere i SF, ingen indskrænkning i de sager, hvor domsmænd eller nævninge skal medvirke. Det er vi tilfredse med, og vi går ud fra, at det er tilfældet. Men vi bør nok i Retsudvalget overveje et ændringsforslag til klargøring af § 686. Vi er jo i dag så heldige, at vi har fået høringssvarene ind, før vi skal behandle lovforslaget, og vi kan se, at både landsretspræsidenter, Dommerforeningen og præsiderer for flere byretter beder om en klargøring af § 686, og det håber vi at justitsministeren vil medvirke til.

Det tredje punkt er påtalen. Vi er tilfredse med, at det ser ud, som om al snak – i hvert fald indtil videre – om nedlæggelse af Statsadvokaturen for den særlige økonomiske kriminalitet, det, vi kalder Bagmandspolitiet, nu ser ud til at være forstummet. Og kritikken af, at Bagmandspolitiet både efterforsker en sag og beslutter påtale, må vel også forstumme, hvis de ændringer i retsplejeloven, vi her diskuterer, går igennem. Vi støtter den forenkling og klargøring, som ligger i afsnittet om påtale.

Endelig er der, som fru Dorte Bennedsen også nævnte, det, der ikke står i lovforslaget, men som kun står i bemærkningerne. Vi ved efterhånden, hvilken vægt bemærkningerne tillægges, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at i SF er vi principielt imod at nedskære antallet af juridiske dommere ved landsretten fra tre til to. Hvis man endelig vil styrke det læge element, og det har vi drøftet tidligere, kan det gøres ved at udvide antallet af domsmænd fra tre til fire.

Jeg vil til sidst sige, at i SF har vi tidligere været fremme med et forslag om en særlig statsadvokatur for miljøkriminalitet. Det blev ikke gennemført. Til gengæld udsendte både Justitsministeriet og Miljøministeriet i maj 1985 retningslinier for håndhævelse af miljøloven. Vi vil under udvalgsarbejdet interessere os for effekten af de cirkulæreskrivelser, der blev sendt ud i 1985. Vi overvejer ikke nu at komme med et nyt forslag om en statsadvokatur for miljøkriminalitet, men vil selvfølgelig interessere os for spørgsmålet.